

ภัยเงียบของเด็กไทย

● นำเสนอเมื่อ 5 ก.ค. 2552

ในรอบสัปดาห์นี้ มีงานวิจัยเกี่ยวกับภัยเงียบและความรุนแรงที่แฝงอยู่ในครอบครัวและโรงเรียน จนมีผลต่อความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรม และค่านิยมของเด็กไทยที่น่าสนใจยิ่งอยู่ 2-3 ชิ้น ชิ้นแรกเป็นผลการสำรวจสุขภาพะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-4 ทั่วประเทศ อายุ 13-15 ปี จัดทำโดยกรมอนามัย ปรากฏว่าพบตัวเลขที่น่าตกใจ ว่ามีเด็กโดยเฉลี่ย 8.5% ส่วนใหญ่เป็นเด็กชาย เคยมีความคิดจริงจังในการพยายามฆ่าตัวตาย สาเหตุสำคัญมาจากปัญหาครอบครัว เมื่อรู้สึกว่าคุณแม่ไม่รัก ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่หรือไม่เข้าใจปัญหาของลูก จนเด็กรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว ถึงขั้นคิดสั้น หรือหนีเรียน

ในส่วนของคุณภาพพฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาของกรมอนามัย พบว่าเด็กทั้งชายและหญิงเกือบ 60% ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ผลการวิจัยชิ้นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ที่พบปัญหาของเด็กไทยยุคใหม่ว่า แสวงหาความรักแบบไร้เหตุผลเสียตัวมากขึ้น และเป็นการรวมรักแบบขามคีน โดยที่ยังไม่รู้จักกันด้วยซ้ำไป

ไม่นับรวมเรื่องที่เกิดกับเด็กไทยยุคใหม่ขาดศีลธรรมและวัฒนธรรม มองเรื่องของความฉลาดแกมโกงว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ยอมรับได้ ชอบเล่นพนัน ไซความรุนแรง และชอบเลียนแบบสื่อ โดยเฉพาะละคร โฆษณา ทำให้เกิดพฤติกรรมอยากได้ อยากมีสินค้าใหม่ล่าสุด ถึงขั้นตองกู่หนียืมสิน หรือใช้ตัวเขาแลกเพื่อให้ได้เงินและนำมาซื้อของฟุ่มเฟือย

ขณะเดียวกัน องค์การแพลน อันเป็นหนึ่งในองค์กรพัฒนาเอกชนที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีสำนักงานอยู่ใน 66 ประเทศ ได้วิเคราะห์ถึงภัยเงียบของเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะในภาคอีสานว่า ส่วนใหญ่มาจากผู้ปกครองที่ต้องไปขายแรงงานต่างถิ่น ทำให้เด็กถูกทิ้งให้อยู่เพียงลำพัง หรืออยู่กับญาติ ทำให้เสี่ยงต่อการถูกล่อลวงไปในทางที่ผิดและเสี่ยงที่จะถูกคุกคามทางเพศ นอกจากนี้ภัยเงียบและความรุนแรงยังแฝงอยู่ในโรงเรียนทุกโรงเรียน เช่น นักเรียนถูกคุกคามทางเพศ ถูกครูทำโทษ ถูกเพื่อนรังแก ทำให้เด็กหลายคนไม่กล้าที่จะไปเรียนหนังสือ หรือเรียนอย่างไม่มีความสุข

ผลการศึกษาวิจัยเหล่านี้ตอกย้ำว่า สังคมได้มองข้าม หรือไม่ใส่ใจในภัยเงียบและความรุนแรงในหมู่เด็กและเยาวชน ทั้งระดับครอบครัวและโรงเรียนมานานแล้ว จนมีผลต่อพฤติกรรมและค่านิยมของเด็กรุ่นใหม่ เราเชื่อว่าทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นครอบครัว โรงเรียน สังคม หรือแม้กระทั่งภาครัฐจะต้องรวมกันหาทางแก้ไขโดยเร็ว ด้วยการทำตามเป็นแบบอย่างที่ดีและหันมารณรงค์สร้างบ้านและโรงเรียนให้เปี่ยมไปด้วยความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่และการอบรมสอนสั่งในสิ่งที่ถูกต้อง อันเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุดที่สุด

ที่มา: หนังสือพิมพ์คมชัดลึก